

Dolors Comas d'Argemir Cendra

A CULTURA NECESSITA RESPOSTES

És un fet innegable que la ciutat de Tarragona ha anat incrementant, en els darrers temps, les seves activitats culturals. Existeixen un bon nombre d'entitats que treballen en el marc de la cultura, que hi desenvolupen a fons les seves propostes, punts de vista o línies d'actuació. Exposicions, conferències, concerts, lectures literàries, representacions teatrals, la creació en sentit ampli i també les diverses expressions de la cultura tradicional i popular en són testimoni, d'aquesta realitat. Paral·lelament, constatem que, per part del «públic», o de la població en general, també ha anat augmentant la demanda de consum cultural, de serveis que van més enllà de les prestacions bàsiques de fa uns anys. Existeix, doncs, una urgència més que justificada per donar resposta a tot un seguit d'inquietuds i necessitats, entre les quals podríem citar les biblioteques, els arxius, els museus, els teatres, els espais polivalents i d'intercanvi cultural, etc.

*Congrés Internacional
d'Arqueologia*

Per totes aquestes raons, pensem que cal dur a terme una planificació estratègica dels equipaments culturals que Tarragona necessita. Però això no és una tasca que es pugui fer de manera aïllada. Cal partir, lògicament, d'una visió global de la ciutat, les seves realitats diverses i els seus reptes de futur, també diversos. El disseny d'un pla d'equipaments culturals, a partir d'aquesta concepció global i estratègica, permetria disposar dels criteris suficients per a qualsevol mena d'actuació pública en aquest àmbit tan sensible i, alhora, cabdal per al nostre desenvolupament.

Entre les respostes que aquest pla ens proporcionaria, no és la menys important la que ens facilitaria els eixos per poder donar un ús adequat a edificis que ara no tenen una destinació definida, malgrat la seva importància històrica i artística i les seves potencialitats pel que fa a espai disponible. Mencionem, a tall d'exemple, la Chartreuse, l'Antiga Audiència, la Casa Canals i el Teatre Tarragona, entre d'altres. A més, el pla hauria de possibilitar una millora en la utilització d'instal·lacions ja existents (centres cívics i recursos escolars) i definir els nous equipaments necessaris, sense oblidar els espais actualment disponibles amb una anàlisi del tipus de servei que presten.

El nostre grup municipal va presentar totes aquestes propostes, en forma de moció, al plenari que es va realitzar el mes d'abril passat. Com és sabut, la majoria de govern de l'Ajuntament les va rebutjar, amb arguments que no ens semblen del tot entenedors. Se'ns va contestar, aleshores, amb un llistat exhaustiu, per bé que no sistemàtic, de totes les activitats que es duen a terme des de l'Àrea de Cultura, i també d'algunes que es pensen desenvolupar al llarg de la present legislatura.

Nosaltres no dubtem, òbviament, que el consistori no disposi de gestors ni de tècnics capaços d'assegurar el dia a dia dels esdeveniments culturals que programa. Són persones, a més, amb suficient visió de futur per presentar o suggerir projectes a més llarg termini. És per això que no entenem quins inconvenients hi poden haver a l'hora de redactar un pla que determini, amb tota claredat, les mancances actuals i els objectius que es volen assolir. No és, doncs, un dèficit de capacitat tècnica el que critiquem, sinó, més aviat, la manca de voluntat política per iniciar els treballs necessaris i la manca, també, de sensibilitat envers les propostes dels grups de l'oposició. Són aquests criteris restrictius els que caldria canviar en primer lloc, perquè partint d'una visió estreta del que és el govern de la ciutat paralitzen de fet qualsevol intent de millora i optimització dels recursos.

Malgrat totes aquestes dificultats, pensem que encara som a temps de trobar una solució que convingui a la majoria dels ciutadans i les ciutadanes de Tarragona. Hi ha inquietuds culturals encara no canalitzades, edificis buits –i emblemàtics– que reclamen a crits una utilització escaient. Hi ha, també, recursos infrautilitzats, o activitats puixants però mancades de coordinació. Tenim, en una paraula, totes les peces del trencaclosques. No és tard, doncs, per demanar als responsables culturals de l'Ajuntament que s'ho repensin i facin un gest envers les altres forces polítiques, els col·lectius i les entitats involucrades en aquesta qüestió. Amb un argument suplementari: si cal plantejar reivindicacions a les altres administracions, ja sigui la de l'Estat o la Generalitat, les nostres demandes tindran més força si vénen avalades amb una visió de conjunt, un projecte global i estratègic que defineixi què som i, sobretot, què volem ser.

DOLORS COMAS D'ARGEMIR CENDRA
Portaveu del grup municipal
d'Iniciativa per Catalunya-Verds
i La Plataforma

*Exposició «Imatges d'un
món en guerra: 1939-1945»
produïda per l'Arxiu
Històric de Tarragona i el
Museu d'Art Modern*

